

இந்து சாதனம்

வெள்ளிக்கிழமை தொழில்
 வெளியீடு

Hindu Organ

பிரதி விலை: சதம் 40

புத்-94] யாழ்ப்பாணம் - ருத்ரோற்காரி ரூம், வைகாசி மீ 3, 10-6-83, வெள்ளிக்கிழமை [இல-19

வேதாகம விதிமுறை தவறாத மாவை ஆசாரியர்பிஷேகம்

சொல்லும் பொருளும் தொடர்புடைய விவகாரம்
 விவாகரணம் தடைசெய்தால், எழுத்தெண்ணிக் கற்ற
 னர் என்ற பெருமை எடுத்துக்காட்டுவான்போகிறது
 இறைவனேனும் குறையிராது ஆசாரியராகும்
 விவரம் க. த. ஷண். இரத்தினசாபதிசர்மாவும் பத்தி
 னியும் விவகாரம் சத்தியம் போன்று அர்த்தநாயகர்
 பாங்கிற் கிரிசைகளுக்கு நாயக நாயகியராயமை, சிவப்
 பிராமண மரபை மத்தியில் வேத சிவாகம மந்திர
 முழுக்கத்தில் ஒழிக்கும் அபிஷேகமாய் நீண்டதொரு
 நிறைவான கிழிச்சியாய் அமைந்தது காவைக் கந்தன்
 ஆதீன கர்த்தா மகராஜ ராஜாஜி சி. த. ஷண்முக
 ராத் குருக்கள் தம்பதியினர் கிரேட்ட புத்திரன்
 விவரம் ஷண். இரத்தினசாபதிசர்ம அவர்கள் குருப்
 பட்டம் பெற்றமை. வேதாகம விதிவழிபெரியார் திருப்
 புகழார் கைத்திரநாத சிவாகாரியர் சீரிய தலைமையிலே
 இந்த அமைச்சரவைபலம் அறிந்துபலாக உணர்ச்சி
 தரும்படி நிகழ்ச்சியாக அமைந்தது.

மாவை ஆதீனகர்த்தா மகராஜ ராஜாஜி சி. த.
 ஷண்முகராத குருக்கள் எல்லோரையும் வரவேற்று
 நிழிச்சியின் முக்கியத்துவத்தை விளக்கிக் கூறினர்.
 குருப்பட்டம் பெற்ற மாவை இளவரசு கோலா
 கைமாரி பகலக்கிற் பவனி செய்து தமது தற்
 கையார் தலைமையை இளவரசு சகிதமாக வந்தடைந்
 தனர். ஆயிரக்கணக்கான சுவ அடியார்கள் வர
 வேற்பிற் கைத்திரநாதன்.

அன்று அகில இலங்கைச் சுவமகாசபை, சுவபரி
 பாணசபை சார்பாக நிகழ்த்திய கைத்திரப் பரவுரை இங்கு
 பிறதேசரிடத்தில் மறு பிரசுரம் செய்யப்படுகிறது.

சந்திர தரிசனம் தந்திடும் தண்ணளி

இறைவனை எந்த வகை
 கில் என்ன முடியுமோ
 அந்த வழியில் அடியார்கள்
 சிந்தித்து வந்தனர் என்
 பதைத்திருமுறைகள் நன்கு
 தெரிவிக்கின்றன.

இரு கூடர்களையும் இயற்
 கைத் தெய்வங்களாகக்
 காணும் மரணமும் கை
 தொழுது போறியுதிநி
 ரும், ஒழிப் புனலில்
 சீராகும் பொழுதெல்லாம்
 அப்படித்தெய்வத்தைவணங்
 கிலே செயற்படுகின்றோம்.

ஒருமதி வளர்க்கும்
 போத அக்கினிக் கடவுளை
 கைத்திரநாதனும், இவ்
 வரெல்லாம் எங்கும்இறை
 வனைக் காணும் இயற்கை
 மானிடராய்பெறுகையார்க்
 குண்டு. ஏனை விலங்கினம்,
 புகளினம் காவும் இந்த
 இயற்கை இனிப்பதை நுக
 ரும்பொழுதல்லாமல்இறை
 வனைஎண்ணுதல் இயல்பே.

காணிக்கவாசக சுவாமியர்
 கை அருளிய திருவாசகம்

மாம்னிக் கோவை யிலே
 திருவெட்டப் பகுதியில்
 திருச்சிறம்பலம்.

அருக்கணி சோதி
 அமைத்தோன்,
 திருத்தகு
 மதியிறமைவைத்தோன்,
 திருத்தகு
 றியிக் வெண்கம செய்தோன்
 பொய்நீர்
 வரலிற் சைப்பு வைத்தோன்,
 மேதகு
 வரலிற் ஷக்கம் கைடோன்,
 நிழல்திழை
 நீரிக் இக்கவை நிகழ்த்தோன்
 வெளிப்பட
 மன்னிற் நினைமைவைத்தோன்
 என்மென்று
 எண்ப்பலிகாடி எண்ப்பல
 பிரவும்
 அனைத்தனைத் தவ்வயின்
 அடைத்தோன்
 திருச்சிறம்பலம்

என்னும் இவ்வகுகளாலே
 இயற்கையில் நாம் கரண்
 பவனவற்றுக்கு இறைந்ரும்
 தொடர்புபெற்றும் அவ்
 வேளையிலே இயற்கையை
 இறைவனென்று எண்ணி

என்னும் இவ்வகுகளாலே
 இயற்கையில் நாம் கரண்
 பவனவற்றுக்கு இறைந்ரும்
 தொடர்புபெற்றும் அவ்
 வேளையிலே இயற்கையை
 இறைவனென்று எண்ணி

தேவாரம்
 திருச்சிறம்பலம்
 என்னுகேள் என்சொல்
 என்னுகேளு
 எம்பெருமான் திருவடியே
 எண்ணி எக்கால்
 கண்ணிலேக் மறநேர்
 கழைகள் இகிலேன்
 சமுடியே கைதொழுது
 கரணிக் அல்லால்
 ஒன்னுகேள் ஒன்பது
 வாசக வைத்தாய்
 ஓக்க அடைக்கும்
 போதுணர் மாட்டேன்
 புண்ணிய உன்னடிக்கே
 போது கின்றேன்
 பூம்பூலூர் மெய்ய
 புண்ணி யனே,
 திருச்சிறம்பலம்

பாடுயின்! பணியின்! பரவுயின்!!

பரமனருள் கைகூடும்
 எங்கள் குரவர்கள் எடுத்
 தாண்ட இன்னெற்றே
 நன்னெறி, இறைவனை
 எப்பொழுதும் இறைநுகி
 னோர்ஊர் எத்தித் தொழு
 தெழுந்து பாடினோர்கள்,
 தியவை அனுசூ, நல்லவை
 மாடும் வழிவகுக்கே.

சந்திரதரிசு சுவாமிகளின்
 திருச் சொற்களைப் பார்ப்பு
 பேரம்.

திருச்சிறம்பலம்
 எண்ணி யிருந்து
 கிடந்தும் நடந்தும்
 அண்ண வெணநிலை
 வாரணிக் தீர்ப்பார்
 பண்ணிசையார் பொரு
 யார்பலர பாட்டி
 புண்ணிய ஒருறை
 பூணை மீதே"
 திருச்சிறம்பலம்.
 (திருப்புவணப் பதிகம் -
 பண் - இந்தளம்.)

அண்ணலை எண்ண வேண்
 டும்; எப்பொழுதும்
 எண்ண வேண்டும் எண்
 ணுங்கால் இதர நினைவுகள்
 ஏழா. சிவ மந்திரங்களைச்
 சொல்லும் பொழுதெல்
 லாம் அவகாச வற்றில்
 கினைவு எழுகின்றவரும்
 இடம் இருக்ககாட்டாதி.

திருமுறை ஒதும் பெரு
 நெறியை நாயனார் இங்கு
 சுட்டிச் சொல்கின்றார்
 பண திசையின் பண்பு சீரி
 யது. பலர் கூடிப்பண
 னிசை எழுப்பும் பண்பு
 திருத்திரைவங்குகில் கிலவு
 கதையும் இத் தேவாரத்
 தால் காண்கின்றோம்.

தொண்டைமானாறு செல்வச் சந்நிதியின் தத்துவம் என்ன

(திரு. கு. பெரியதம்மி, புலோலி)

ஆற்றா முன்னடைந்தே மாயந்தநீர் அலநீர்மை
 மாற்றிஅல் வாற்ற மறித்தாற்போல் - தொற்றிப்
 புலங்க னெனப் போதல் புறம் பொழியுக் நந்தம்
 மலங்களை மார்த்தவக்கும் வந்து.

என்பது பாட்டு. இதன் பொருள்; ஆற்றலே
 சென்று அடியுடைய கடலிலே கூடிய நன்னீர் கடல்
 நீருடனே ஒன்றுத்தன் தன்மை கெட்டு மீண்டும்
 அந்த ஆற்றலே நெடுந்தூர நெதிர்த்தாலும் முடி
 போல நன்னீராகாமல் அந்த உப்பு நீரை ஆற்ற போல,
 ஞானத்தாலே சிவனைக் கூடிச் சிவமாயிருக்கிற சிவ
 யோகிகளுக்குப் பிராந்தத்தாலே அறியுதி திரிந்தா
 லும், கண்டவர்களுக்கு இந்திரியம் சீறிப்பத போல
 தோன்றி அவர்களுக்குச் சுபருபத்தின் ஐக்கியத்தாலே
 பசு கரணம் கட்டாது சிவசுரணமே பிரகாசித்த நிற்ரு
 இவ்வளவே யன்றித் தரிசன மாந்திரத்தாலே அவர்கள்
 கருணையானது போர்த்த மமுடைய கலங்கள் கிள்ளாத
 படியும் போகிக் மம்மையும் இரகசியா நிற்ரும்.

இதற்குப் பிரமாணம்

மலைநெய்தல் பாடியதுக் மார்பொழியப் பாடியதுக்
 காலையன் நேயிக் கரங் கொண்ட - பாலக்
 மரணம் தகிர்த்ததுவும் மற்றவர்க்கு நந்தம்
 கரணம்போ லல்லாமை கரண

இது தொண்டைமனாற்றின் நிலைமை எம்க்கு
 நினைவுக்குகிறது. இன்னும்

சிவனெனவே தேறினயாகி என்றமையால் இன்னும்
 சிவனைவனி வந்தபடி செய்கில் அவனிதனிக்
 உப்பெனவே கர்மம் உருச்செய்யக் கண்டமையால்
 அப்படியே கண்டாய் அவன்

என்ப தின்றோர் பாடல். இதன் பொருள்

"சிவனை யானார் தேறினக் காண்க" என்று
 திருவாதவூர ருளிச் செய்த பிரமாணப் படி மம்மை
 இரகசிக்கும் காரணத்தால் இப்பொழுதும் பரமேச
 வரன் மம்மைப் போல எழுந்தருளியவந்த முறைமை
 சொல்லின் உலகில் உவரிநீர் இரதமான கர்மம் உ
 பாகவே வழுவல் கொண்டதைக் காண்கையால் அ
 படியே காண, மாணவகனே! அருளாலே சிவன் திரு
 மேனி கொண்டமுறைமை.

தொடர்ந்து வரும் மர பாடலின் உரையில் இது
 திருமேனி கொண்டெழுந்த தருளியவந்த ஆசாரியனைச்
 சிவனென்றே தெளிய அறிவித்தது எனக் குறிப்பிடப்
 படுகிறது.

இவ்விடமும் தொண்டை மானாற்றின் நிலைவு
 கூரும் படி செய்கிறது. இங்ஙனம் சீவ முத்திர் நிலை
 யும், சிவனை அருட் குருவாக எழுந்தருளும் நிலை
 யும் நினைவுட்ட வல்ல உபபாறு தட்டை சீலப்பிர
 தேசத் தனியுரிமையாகும். உண்கெண்ப் பொறுத்த
 உப்பு காதிரம் உதவும் ஆரக இருந்த போதும்,
 ஆம்மீகத்தைப் பொறுத்தவரை சிறந்த இருபெருண்
 மைகளை விளக்கும் உவகையாம் கினை பெற்றுயர்வடை
 கிறது. இத்துணை உயர்வுபெறும் ஆற்றேரத் தழுகை குழ
 விலமைந்த தல மகிமை சொல்லுந்தரமன்று மதரை
 காரகருக்கு சீவன் முத்தியும், தவாதசைந்த புரம்
 என்மெல்லாம் பெயர் இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது.
 சிவன்முத்தநிலைக்குவமை யாயிவ் வார்த்தேரமனைந்த

(வளர்ச்சி 2 ஆம் பக்கம்)

52
 திருச்சிற்றம்பலம்
 வாழ்க அந்தணி வரலாறு
 ராணினம்
 சிபு நகர்ப்பகுதி வேந்தர்
 மோகிசு
 ஆழ் திபெரீலாமர மூமே
 சும்பைபழந்தர்பிச்சிவே.
 திருச்சிற்றம்பலம்

ஆராய்ச்சி பற்றி ஓர் ஆராய்ச்சி

“எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு”

என்ற பேராய்மொழியைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு அறிவுடைமையோடு கண்ட, காண்கின்ற தெய்வோ அதேவே மெய்ப்பொருள் ஆகும் என்று துணிந்த சொல்லலாம்.

தொன்மைக்கும் உண்மைக்கும் தொடர்பொன்றுண்டு. தொன்று தொட்டு வழங்கும் ஒன்றை அது தாய்தென் உலகம் கொண்டு உண்மையெனக் கண்டு கொள்கின்றது. காண்கின்றதாகும் நிகழ்ச்சி அறிவுக் குறியது. கேட்பதையும் கண்பதையும் அறிஞர்கள் ஆராய்ந்தகொண்டே இருப்பதனானரே அரியருத்தக்கத் தொன்றுதான், உத்தணர்வதனும் உண்டாகும் முடிபுகள் ஆகின்றன.

ஆகவே காலவரைய ஆய்வுக்கின்றியமையாத தோர் அளவுகேரலாகக் கணிக்கப்பட்டு வருகின்றது. தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் தாய் பலியாளர்கள் தாம் கண்டெடுக்கும் பொருள்களின் காலத்தைக் கணிக்கும் நெறியை ஓர் கலைக்கக் கற்று தணுகி ஆய்ந்து முடிபுகளைப் பகர்கின்றனர்.

மொழி, இனம், மதம் முதலியனவற்றிற்கு கால வரையகளைப் பற்பலவாறு பகிவேறு ஆராய்ச்சியாளர்களாரி சணிக்கப்பட்டு வருவதை உலகம் கண்டு கொண்டேயிருக்கின்றது.

ஆகப் பழையன என்று கூறப்படுவனவற்றுள் இத்தமதம் ஒன்றாகவின இச்சமய நூல்களை நனுகியாராய்ந்த ஆகும் பெற்றி கருத்துக்களை உலகம் அறிய விரும்புகின்றது.

எனினும் இந்த வகையில் எழுந்த ஆராய்ச்சிகள் யாவும் ஒன்றேதொன்று தொடர்புறும்வகையில்கிழ்ச்சிகளின் காலவரை சீராகாமல் ஒரு தொடர்பான பரிமறை நிர்ணயிக்கப்படுவதிலாவது போகின்றது. திண்ணமாக ஒரு கருத்தைத் திடப்படுத்த முடியாசென்றால் அதில் ஐயம் எழுகதற்குப்பே, அப்பொருள் நோக்கப்பட்ட சந்தி நன்கு திட்டமாக அமையாதவிடத்த ஐயம் கொள வைக்கின்றது. அதனானரே “என்றுப் கூறுப” என்று ஆய்வாளர்கள் அநொமாக அடை மொழி வைத்துச் சொல்லவேண்டி வருகின்றது.

(வளரும்)

கள் உளைந்ததை தொடர் டாற்போதும்.

மத போதனைகளில் மிக முக்கியமானது அன்பு என்ற உயிர்ப்புள்ள தன்மை. மொய்யாய்ப்புள் டுப்பன்ருட்ட படுக்கையாயி ளுந்த வயோதிரப் ஒருவ ரின் உயிர் இயற்கையாகப் பிரிந்தாலும் உடனே ஓர் வென்று கதறி மண்ணீர்ப் புரண்டு உருண்டு தலை தலை என அடித்தப்ப பல வராக இரங்கல் இசைக்கும் மக்கள் அகாலமாக, அரியாயமாக ஆயுத்த தாக் குதவிக்க காரணமாக நிகழ் தப்பெறும் படுகொல்லி யிற் பரிதாபப்படுதாது— அந்தாபக் கொண்டு அரிய ன்ருத் தணவு பரிமாறவு தன் அலங்கோலம் நகைப் புக்கிடனதன்றே!

கேரரக் கொலை புரிந்த விட்டு, குந்தமதனை அற னென்று கூறி உறவேக் கூற் றுக்களைச் சாட்சிக்கையுப் பத தன்னையக் கருதி சுரு தியைத் தொட்டுக் காட்டி ரியாசம் சொன்ன பைசா சத்தின்புலுள்ள விபரிதம் போகிறது.

கவுணுவத்தைக் கரு மதி பொதமக்களின் கவ னத்தை தூண்டிக் கண்க ளைத் திறந்தவிட்டிருக்கும் தீவ் வேளைவை அவகாக் காத அரிய தமமாக்கிப் “பலி” என்ற கிவிச்சொல் ளுமையானாலும், பழமை

திருப்பணிகள் செம்மைமனத்தாற் செய்வோம்

மணிவாசகப் பெருமா ளின் மணிவார்த்தை கேட் டால் மனம் சிவமணத்தில் மங்களமாய்ச் சிந்தை செய் யும்.

தேகம் எடுத்தாம் நாம் திருப்பணிகள் செய்வ தற்கே. இன்றேல் எங்கள் வினையைப் போக்க இய லாத.

திருத்தொண்டு செய்வா ள்ளம் திருநீற்றின் செம் மைக்கநேர் என்றனர் அடியாரர்களின்சீர் பாடிய அறிஞர்.

செம்மை மனம் திருநீற் றின் பேரொளியாய்க்கைய நாம் வெண்ணீறு பூசும் பியமம் மேற்கொள்பவர்க ளாகவேண்டும்.

பணி ஶிரிதலுக்கு, அத லும் பரதன் பண செய் யானாலும் உயிரினங்களு க்குப் பழிக்கிடமாகாது காக்க ஒரு அரும்நருணம் எழுந்திருக்கின்றது.

சமய சங்கங்கள் இக்கை நன்கு பங்கப்படுத்திச் சற் பிரசங்கங்கள் இவ்வகை யிலே செய்கித்த, புனித ஓடுக்க நெறி கிலவத் தொண்டு புரிவாரா;

தொண்டைமாரூறு

(1-ஆம் பக்கத்து வளர்ச்சி)

ஆலய முர்த்திகர மனை நோக்கும் போது, அச் சுவன் முத்த புரத்தையும் தொடர்புற நினைவுகர வேண்டி யுள்ளது.

மார்க்கண்டரீக சென்றெனறும் பதினாறு வயதே அவ்வயதில் அவர் சீவன் முத்தகராகிவிட்டார். ஆதலால் அவருக்கு மாண்ட ஆண்டு வளர்ச்சி செட்டு அருள் முதிர்ச்சியே ஏற்பட்டது. யமன் தோற்று விட்டான்; உலகமில் சிவனியல் இரண்டுக்கு மிகைப்பட்ட எல்லப் போரில் யான் உதை பட்டுவிட்டான். மார்க்கண்டரீ தாண்டிவிட்டார். இன்றவச் பூரண முத்தர், தென்மு கம் நோக்கிய திருமுகம் அபமனருக்கும் தென்நிசை நோக்கா தென்நிசை நோக்கெனக் குறிப்பிடுகிறத சந்தியிலே ஆசு குறிப்புணர்த்தவே “மார்க்கண்டநாக மறவி பட்ட பாசி” கொண்டு தோற்றக் காட்சி, தெற்கு நோக்கி நம்மை வடக்கு நோக்கச் செய்கிறது. நாம் ய்க யுணுக்கமாக நோக்கின இதை உரை முடியு மென்பதே தெண்ணம் உடவிலுதிக்கும் நேயக்கு மாத்திர முயந்த தலமல்ல. பிறவிப் பிணியையும் கீக்கும் பெருந் தலம் செல்வச் சந்திதி ஆகும் எனவே தொண்டைம றுறு செல்வச் சந்தியின் ததிதவம் நம்மேரூராக் எளி தல் புரிசக் கூடிய தன்று. யாழ்ப்பாணத்த முப்பெரும் முருகன் ஆலயங்களில் செல்வச் சந்திதி கோவல் வள்ளி சந்நார்க்கத்தை விளக்கும் புனித மேஷத்திரமாமும்.

தமிழர்தம் சால்புத் தகைமைசால் வன்னி மாவட்ட வளர்ச்சி மாநாடு

ஓர் மொழி வழி இனம் உந்தாத கிணையை உறவு தரிது அதற்குரிய இலக் கண இலக்கிய எழிலும் இன்றியமையாமையும் அவ சியமானவை. தமிழகூறு கல் உலகம் என்னும்பொ முதே ஒரு தனித் தவ உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. பழந்த மிழப் பன் பு இதுவே.

ஆதற் காலமென் னும் சுழற்சியிற் நடுமாறுப் அசம்பாவிதம் மொழியை யோ மொழி சார்ந்த இனத் தையோ விலக்கி யங்கக் கில்லை.

மொழி எழுந்த இடங்க ளிலேயே அம் மொழிப் பேச்சு மறைந்ததை உல கம் கண்டிருக்கிறது. அவ் வினத்தின் கலாசாரமும் அவ்வாறு சீர்குலைந்ததையும் மாநிலம் சகித்த வற் திருக்கின்றது. இந்நிலைக் குரிய ஏதக்கன் பலவேறு

வதற்குச், செம்மை நலம் திகழவேண்டும்.

செம்மை நலம் என்று முத்தி இன்பத்தைத் திரு காசகலர் குறிக்கும்பொ முது “செம்மை நலமறி யாத சிதடொருட” என் றனர். அறிவின்கள் செம் மை நலம் அறிவார். அல் வறிவு உறவேனின் அரண் ஆறிவுவேண்டும். அரனருள் வேண்டினோ அவனடி பர ண்ப்ப பணியாற்றல் வேண் டும்.

செம்மை நிலையாமைக் குக் காரணம் கர தல், கவருடல், கள்ளுண்டல், பொய் மொழிதல் சதல் மறுத்தல், என்று இலக் கிய நூல்களின் காண்கின் றோம். ஏனவே திருப்பணி செய்வதெனின் செம்மை மனத்தொற்றல் - வேண்டும். அவ்வாறெனின் ஐம்பெரும் ஆகச் செய்க்கை அணு காண வேண்டும்.

எனக்கி சிந்தை தெளிவற் றப்போகுகி எழுவுது இந்த விழ்ச்சியே.

முன்னொருகால் வகினி யாசிலம் எனினும் நன்னய நாமம் வரலாற்ற வல்ல நர்க்கைக்கு, பொன்னைய தாயிருந்தது. மொழிவளத் தாக அவ்வழி இன எழுச்சி உண்டான சரித்திரத்தை உன்னி நோக்கும்பொழுது அந்த உந்த வன்னி ஆகிய எத்திரியில் இருக் கின்றதென்று எங்கள் உள்ளங்கள் உட்கிணின.

குளங்கள், கூபங்கள், ஆறுகள், அணைக் கட்டுக் கள், விளையில்கள், பழ னைகள் இவை யாவும் சிறந்த விளக்கத் தெய்வ சிந்தை மேலோங்க ஆலயக் கள் அனேகம் அறைந் தன. சைவ சிவம் தெய்வ ளானம் மெய்யறிவு என்ற வகையிலே வன்னி காசி மம் அளம் விளங்கி நின் றது.

அந்த நிலைமை சிதைந்து போனதை காரணக் காண முடியவில்லை. பார் அணைக் குக்குப் பாவிளாய் விட் டோம் நாம;

இதை எடுத்துக் காட் டிச் சிதைவுற்ற மாசிலத் தில் மறைந்த கிடக்கும் மொழி மரபு வழி வந்த கலைச் செல்வத்தைக் கற் பண் பண்ணி இன்னொரு கால மாசிலம் முன்னய கிலக்கு வர முடியுமர என்றறிவதற்குரிய ஆராய் ச்சி மாநாடு அண்ணலில் ஆங்கு நிகழ்ந்தது.

தமிழ் மொழித் துறை யிலே தம் வாழ்வைச் சரி வர அர்ப்பணித்திருக்கும் கலாநிதி வித்தியாசந்நன் அவர்கள் மொழியுணர்ச் சியை எம் உளத்தின் ஏழ வைத்த இவ்வரிய விழா செவ்வனே நிகழ்ந்தமை திருவருள் பொலிவும் தமிழ் ததயத்தின் கருபையும் எந்தே சொகிணவேண்டும்.

(வளர்ச்சி 3ம் பக்கம்)

அனைத்துலக ஆராய்ச்சி அவை
அவசியம்

113-05-83 இதழில் வளர்ச்சி - 2.]

ஆராய்ச்சி என்பது தனித்தொருவராக செயல்பட முடியுமென்பது உண்மையாகும். சமீப இரத்தாய்வுகள் தயிழை என்ற நூல்கள் கூறுவதிலிருந்து புலவர்களின் பலப்படுபேர் சமீப மாய அமைந்து ஆய்ந்த வழி ஆணமுடிபுகள் ஒருவாறு திணைக்கூரியன வென்றாம்.

சமயநிகழ்ச்சிகளை அநேகமாக அரசர்களோடும் அமைந்தன காலவே சரித்திரம் கூறுகின்றது இந்த வேந்தர்களின் காலத்தை எடுத்துச் சமயநிகழ்ச்சிகளுக்கு காலம் வகுக்கவாமெனின், மகனர்களின் பெயர்களின் மகன்களின் பெயர்வரையிலிருக்கின்றன. எவ்வாறெனின் ஒரே நாமத்தால் பல அரசர்கள் இருந்த பரம்பரைகள் உண்டாதலால், அந்நிய அரசர்களின் வரலாற்றில் என்ன இலக்கத்தால் வேந்தர்கள் குறிப்பிடப்பட்டு ஆண்டுக்கும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. கெளடீ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 என்றும் தோராயம் 1, 2, 3, 4, 5, 6 என்றும் சார்த்திய வேமல் 1, 2, 3, 4, 5 என்றும் ஆங்கிலேயர் சரித்திரம் காட்டுவதை பாங்கும் அறிவார்.

மாதோட்ட நன்னகர் மாதேவன் மரவிழா

தொண்டர்கள் தொழு நிற்கும் தொல்லையாத் திருக்கேதீச்சரம் சென்றுய்வோம் தோந்து

இந் நாட்டிற்கு வரலாற்றில் புது இலங்கை வைக்கும் சசன் கோயில்களில் ஒன்றாகிய திருக்கேதீச்சரப் பெருமான் பெருமாட்டிக்கு மானிழாக்கள் நிகழ்ந்த திருத்தேர் உலாவுக தீர்த்த வைபவமும் மிகு சிறப்பாய் அடியார்களுக்குப் பெரும் ஆறுதல் அளித்தன.

முன்னப்பழம் பெருகு முகனைப்பழம் பொருள் என்ற உண்மையைக் காட்டி இவங்கும் இத்திருத்தலம் அங்காட் சிறப்பும் அமைவும் அணியும் பெற அடியார்களின் அலகும் பகலும் பணிபுரிகின்றனர். யாவையி நீருற்றின் பண்பு மொலாகதி தொண்டர்கள் ஆங்கு ஆயிரம் ஆயிரமாகக் கூடி அரண் வேண்டியபடி தீர்த்த மரபிச் சீர்த்தி பெறுகின்றனர்.

ஆயைம் தொழுவது சாலவும் நன்று என்றால் ஆலயம் மீளிர்ப்பது சாலவும் நன்று என்றே பொருள்படும். அர்ச்சிக்க அர்ச்சிக்க ஆலயத்தின் ஆற்றல் சாலவும் சிறந்தவண்ணம் கூடிக்கொண்டே போகும்.

சைவ உலகுக்குத் தளர் கோடுவாம் இத்தெய்வீகத் தவத்தை எங்கிருந்து ஏத்தினாலும் அங்கருள்வான் அம்மை அப்பன் சுந்தர் சம்பந்தர் அடியார்களை சிந்தை செய்தும் அவ்வளவே போறு பெற்றதும் அவ்வாறே.

சந்திர தரிசனம்

11ம் பக்கத்து வளர்ச்சி
ஏதாவும் வைக்கின்றார்.

இவ்வகையிலே சூரிய வணக்கம் கொண்டு போட்டி உள்ளது. எல்லோரும் இவ்வழியாட்டில் இன்புறுகின்றனர். இதயதாமரை இரவியைக் கண்டதும் அறிவு உதயமாகி மலகுகின்ற தலைவரே! இதைப்பற்றித் தனி உரை இன்னொருவாறு செய்யலாம்.

சேர்மயாரவிரதம் அறட்டிக்கும்போ தெல்லையம் சோமனைத் துதிப்பர் அடியார்களே. ஆனால் எல்லோருமே முன்றும் பிறை காண முயன்று சிலகாற் பழனின் பிணம் வாடு கையையும் நாம் காண்கின்றோம். இளம் பிறையைக் காண கர கிழவில்கார வெட்டை வெளியையும் கட்டிக்காரையும் நரவேர்ப்பார்.

பிறை காண மக்கள் விரும்புவது இறை காணவே. பிறைகுடியாம் பெருமனைத் தரிசித்தல் போன்றே பிஞ்சுப் பிறை வையுமி கண்டு களித்தாரும் இதன் முதன்மையே நோக்கிச் சில பஞ்சாங்கங்கள் களிலே சந்திர தரிசனத்துக் குறிக்க காலத்தைக் குறிக்க

பிடப்படுவதை நாம் காண்கின்றோம்.

பிரதமமூடிந்து ததியை தொடங்கி அதி திதி முடிவடையமுன் இளம் பிறைத் தோற்றம் நிகழும்.

கை, சித்திரை ஆடி முதலிய சிங்கங்களிலே சிங்கன் தரிசனம் சிறப்பென்பர். இசுலாமியர் இளம் பிறையைப் பெரிதும் போற்றித் தரிசனம் செய்வதை யாவரும்றிவர்.

முன்றும் பிறையைக் காணும் முறையிலே சிங்கங்களுக்குத் திங்கை மேற்குத் திசையிலே தென்றிசை நோக்கியும் வடதிசை நோக்கியும் பிறைத் தோற்றம் மாற்றம் அடையும். அநேகமாக வெள்ளியின் தோற்றத்தைக் குறித்துக் கொண்டு அதன் சூழலிலே கே பிறையைக் காணும் வழிபாட்டும் உண்டு.

'டைகோடு சாய்த்தல் தென்கோடு சாய்த்தல் என்றும் சில குறிப்புகளும் பிறைத் தோற்றத்திலே காண்கின்றோம். இதற்கு அடையில நாலாய் பிறை காண்கிற நலிவென்றும், சந்திரதிப் பிறைத் தரிசனம் விபரித்ததை விளக்கும் என்றும் காட்டும் புராணக் கதைகளும் உண்டு.

அகில இலங்கைச் சைவமகாசபைப் போஷாரும் மாவை ஆனை கர்த்தாவும்; சேதாசும வித்தகருகும் மொழி மூதறிஞரும். பிரதிஷ்டா கிரியாப் பெருங்குருவும் ஆகும் மகாராஜாஜி சு. து. சண்முகநாதக் குருக்கள் தம்பிதலைவர் தங்கிரேட்டி தனயனும் மாவை சேதாசுமபாடசாலை அதிபரும் ஆன சிவசுப்ரீஷன், இரத்தினசபாபதிசர்மா அவர்கள் மாண்புபெறும் இவ்வாறெனத் தட்டை மரபு வழி ஆசாரியராகும் ஆற்றல் அமைப்பு அபிஷேக அரிய வைபவத்திலும்

அன்பளிப்புப் பாமாலை

ஆக்கம் "இறை-ஓளி"

வெண்பா

அந்தணர்க் காசாரி யாபிஷேகம் ஆற்றணை செந்தழவிற சேர்ஓகத் திள்ளீர்த்திச் - சிந்தனைகை எந்தையரற் கேயமைதி தீசனாகி செஞ்ஞான்றும் தத்தம்மைத் தாங்குந் தவம்.

பேறு பிறிதென் பிதாவொடு பேரெனென்ற வாறு மரபு வழுவாது - கூறு குருத்தவம் கொண்டமாவைக் கோகினுவன் சர்கார இரத்தினச பாபதிபோ லே.

விருத்தம்

'எந்தை சசனெம் பெருமான் ஏறார் கடவுளென் நேத்திச் சிந்தை செய்வர்க் கல்லாற் சென்றுகை கூடுவ தன்றால் இந்த மரமொழி சம்பந்த ஏந்தல் திருமுறைமாம் இரத்தின சந்தன் மாவை ஆசாரிய கலைநிறை சர்மாதவன் கவினே;

கட்டளைக் கவித்தறை

தில்லைச்சிந்தி தம்பலத் தீட்சதர் செம்மைத் திருமரபில் தொல்லையின் சோதியாம் கடிபிர மண்ய சுபகுருவின் சொல்லுமர் தோன்றல் குரைசகா யிக்குரு தூயசகன் கலை மொழிமு வளவுண் முகராத மாஅரசே;

நகுவ கிரியாதி னத்தெழிலி நகை நடையரசி தருநன் மணச்சீர் தருசர்மர ரதன் சபாபதிக்கோவி மிருகான் மறைசால் விசன்தர் மஜா விவாகாண மகிமை வளவேத மாக்க முகத்தின் வளர்பதிசே;

சுவைப்பா

சோதியர் வேந்தர் விவக்சீர் வணிகர் ஆதி அறம்ஆகி ஆளும் கிருஷ்ணர் முத்தமிழ் அறிஞர் மெத்தகு கலைஞர் பதிதெசெய் யடியர் பண்ணிசை யாளர் கற்பேனும் சொற்சீர்ப் பெரம்பினர் சற்சனர் உற்றவர் னற்றையேயர் பற்பல வர்க்கமாய யாழ்நர டிவண்மல் வரமுத்தெரவி செய்ய ஓமத் தீயெழில் சேமம் காங்க பெருமனத் திணைக் அருமை மரபின் திருவெழுந் தாங்கு வரும்கே ராஜத் திருவுயர் ஷண்முகத் கொகுதனி நாடக் குருக்களும் அரசியும் குலக்கொழுத் திகிலீர்க் குருத்தவம் கண்டு பெருமிதம் கொண்டனர் மாவைக் கந்தனும் சேவைக் கிட்டுரு தேவதி திருவின்கு மேவின் என்ன இரத்தின சபாபதி சர்கார ஏந்தல் வரத்தினைப் பெற்றனர் வாழ்க வாழ்க மாநிலம் எளம்பெற வாழ்கவே.

அகில இலங்கைச் சைவமகாசபை, உருதிரோற்காரி வைகாசி 18ம் நாள்

வைகாசித் திங்கை 29 ஆம் நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை பாலை (12 06 1983) சந்திர தரிசனம் இத்துக்குக் குருக்களும் உரியதாயது குறிப்பிடத்தக்கது. இஸ்லாமிய ரின் இறப்பின் நோன்புக் கால நிர்ணயம் இப்பிறை யின்க் கண்டிப்பின் கணிக் கவிபிவது வழக்கம்.

சைவ அன்பர்
சட்டத்தரணியின் பிரிவு

சமயானுட்டான நெறி தவறும் யரம்பரையிலு வந்த கோப்பாய் திரு. வை. முத்துசு குமார சுவாமி சட்டத்தரணி அவர்கள் இறைவனடி ஏனினர், உலகியலிற் சமயவியலுகருகிய முதலிடம் கொடுத்த வரமுந் குடும்பம் கோப்பாய் ஊரில் உண்டு. சைவப் பெருந் தொண்டர் சட்டத்தரணி (கொழும்பு) சு. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களுக்குச் சகோதர முறைமையான திரு. முத் துக்குமாரசுவாமி அவர்கள் பழைய வரமுக்கை முறையிலு வாழ்ந்த பண்பாளர். இவ்வகையே இவ் சொல்லும் நன்னடையும் உள்ளவ சிலர். 'இந்துசாதனம்' சைவ பரிபாலன சபை இவற்றில் அபிமானம் மிக்கவர். அன்னாரின் ஆர்வ சாந்தியடைவதாக.

தமிழர்தம் சால்பு

[2 ஆம் பக்கத்து வளர்ச்சி]

வாழ்க அன்னி வளநாடு; வளர்க பண்டைய புகழ்; ஓங்குக தமிழர் கலைகள்.

எகிலாத் திருப்பதிகம் களிலும் மாடு அயன் அறிவா வேலவன் இறைவன் என்ற உண்மை இடித்த இடித்த எடுத்தக் காட்டப்படுகின்றன உற்று நோக்கிக் பதி என்ற பொருளில் உட்பொருளை ஒருவாறுணரலாம்.

எம்மனோர்க் கெல்லாம் எட்டாத உயர்ந்த கிலையி ருந்து கொண்டே திருத் தொண்டர்கள் சிவகி இவன் என்று சிந்தனை செய்த செம்மைகைச் சிறிது ஆராய்நுணர்வோ மரகிற் சமயம் என்பது என்ன என்ற அறிவைப் பெறுவோம்.

அடியார்க்கு நால்வரும் அருளாளர், அவை அருளால் அவன்றன் வணக்கும் அனுபவிப்பேறடைந் தவர்கள், சிவக்கருணையைப் பெற்றவர்கள் பெறுகி போதெல்லாம் அவனே அவ்வண்ணம் காட்சி அளித்தான் என்றணர்ந் தவர்கள்

இவர்கள் சார்ந்த சமயம் சைவம் என்ற சைவமாம் சமயம் சாரும் பாக்கியம் பெறுவதே யாம் பெறக் கூடிய பெரும் பாக்கியம் அன்றே.

Siddhanta...

(contd. from page 4)
the supreme absolute is the executor of Karma. By enforcing the law of Karma He enables the souls to acquire knowledge - the knowledge through the senses (A para jnanam) and finaly Para gnanam (Divine wisdom) (எனரும்)

HINDU ORGAN

Fri, 3, 10-6-83

PEERING INTO THE DISTANT PAST

The richness of the forgotten story of the region that was once the renowned Vanni, as understood at the regional conference of the Seminar of Tamil Studies that was recently held in three different areas of Mullaitivu, District must serve as a reminder to the common man that though he is heir to a high heritage of universal culture, he has unwittingly and unfortunately swerved away from the privilege of possessing a rare legacy. However, this Regional Seminar has stirred the imagination of the people of this illustrious area to such an extent that the immediate reaction has been a thirst to know more and more about the enlivening deeds of those who secured a prestigious place for Vanni in the annals of this Isle.

Alongside of this enthusiasm for fuller knowledge of the forgotten past, we find that the accounts of Vanni unmistakably point to the fact that in those days this vast district was the home of peasants who had consecrated places of worship for the entire population. The numerous "Kulams" (Tanks) and the equally numberless Shrines that illumined the Vanni have left behind in these ruins, an unwritten story for us, — the account of the religious and cultural life of a people who were essentially agriculturists.

Seminars will be empty shows if they are not followed up with constructive activities in the field of educational research. The fact that at the helm of this noble movement that is research of Tamil studies, there is a gifted literator, the well known Vice-Chancellor of the University of Jaffna with a good number of professors and lecturers of the Universities in this country to pursue this intellectual project in earnestness, is a hopeful sign.

The restoration of the ancient Temples of Thiruketheeswaram and Thirukonswaram has certainly been the first fruitful step in the research activities of the North and the East. This religious

Essence of Saiva Siddhanta

(By M. Eliathamby, B. A.)

Saiva Siddhanta is the philosophy of the Saiva Religion. Saiva worship which came to be known as Saivism, began among the Tamils of the ancient land of South India which was the Northern portion of the submerged continent of Kumarikandam. The word Siddhanta means the conclusion of conclusions of different schools of thought in India.

The spiritual experience of many sages, confirmed the philosophical basis of this faith. The sages realised the supreme and attained the blissful state. God revealed through them the sacred scriptures called Agamas and the Saiva religion had its origin in the Agamas. dwelt at length on the three verities namely God, Soul, and Matter (Pasam). The substance of the

SPECIAL STAMP ISSUED TO HONOUR Sir. W. Duraiswamy

The history of the legislature of this country between 1924 and 1947 will hold. Sir W. Duraiswamy high in esteem As Speaker of the State Council for thirteen long years, Sir Duraiswamy maintained the dignity of the Chair in a remarkable manner.

That was not all by way of achievement for this leader. He was the leader of the Jaffna Bar (and a very successful lawyer. As Manager of the Hindu College, President of the Saiva Paripalana Sabha, one of the founders of the Hindu

Board of Education and other religious organizations, Sir W. Duraiswamy had been a source of strength to the rising generation.

Above all, Sir Duraiswamy was an ardent admirer of Yoga Swamigal. Thus his religious outlook grew in strength and made him practise his religion in right earnest.

As a leading personality of this country, it is appropriate that there should be a postage stamp to commemorate his great services.

Eminent Lawyer Ever Interested IN INSPIRING RELIGIOUS ENTHUSIASM

The departure from this world of a devoted legal luminary and a more devoted social and religious worker has caused a national loss. Rising to eminence in the practice of law, taking silk in due course and being much sought after by litigants, Sri C. Ranganathan could not have had even a breathing time for other work. But it was not so with him.

Religious associations needed him most; social activities demanded his attention. His steady devotion to legal practice in a way influenced his spiritual inclination to a greater degree.

Sri Ranganathan was a leading Hindu always intent on making religious practice understood by all Hindus

The touching tribute paid by the President of the Hindu Ma Munram, Sri V. Sivasubramaniam, Retired Justice of the Supreme Court, in a radio talk on Sri Ranganathan fully paraphrased the life and works of a great personality of lofty thoughts and loftier activities

In his home town, at Alaveddy, Sri Ranganathan was a pillar of strength to religious associations particularly in restoring the ancient Pillayar Temple at Perumakadaval. The Saiva Munetta Sangam of Colombo of which he was a past president has issued a fitting message of tribute in commemoration of his services

resurgence in effect has a wider sphere of activity. The Temple and the Tank are the hall marks of the progress of a people. Vanni had this feature

Saiva Agamas is found in the Thirumantiram, in the sacred devotional hymns of the Nayanmars and in the Holy Books of Saiva Siddhanta by Meikandar and his disciples who attained Divine wisdom called jnanam

Siva is the supreme spiritual Reality. As Siva is not an object of perception it is represented by Lingam (Siva Lingam). There are three states which enable the devotees to worship Siva. One is the formless state. In the second state He assumes a form out of compassion for the souls to worship Him. The third is the symbolic worship of Siva in the form of Lingam. The Linga is neither a formless state nor has a proper form. The highest form of worship is the realisation of Him by His true nature which is Truth, Wisdom and Grace. (sat - chit - anandam) Siva in his highest state could be perceived and enjoyed only by a few who have liberated themselves from the hands of this worldly life. To those who are attached to this worldly life and incapable of liberating themselves from these bonds, temple worship is helpful. What they cannot perceive with their eyes they can see in the form of idols in the temples or in the form of a picture or image in their homes

The Universe is a product evolved out of a pre-existing substance called primordial matter known as Maya. This primordial matter gives rise to the existence of multifarious objects. This Maya is inert, unintelligent and formless. Maya has two aspects, Pure Maya and Impure Maya. Pure Maya being the world of sound and impure maya being the world of matter. Both the worlds are material. Maya is pure in its potential state. It is impure in its gross state. (Thula in Tamil) by the admixture of Aanavam (Egoism) Kanmam (past actions) and Maya. The last two are evolved by God's grace to nullify the power of Aanavam which is connate with the soul. Aanavam causes ignorance by obscuring the soul's inherent knowledge. Pati, Pasu, Pasam (God, Soul and matter) are eternal. Pasam means a rope that binds or limits the powers of feeling, knowing and willing of the Soul. The rope is made up of three strings, the Aanava, Kanma and Maya. Aanava Malam induces self-assertion or self-pride & egoism. This

malam makes the souls assert themselves everywhere. It is one but it has many powers.

Soul is an entity like God. God is pure intelligence but the soul's intelligence is obscured by the dark malam. So it has imperfect knowledge. This malam is connate with the soul but it is not part of the soul. The soul never exists alone but it is found attached either with pasam (world) or God. The soul being eternal and Inrelligent is called Sadasat as it can understand sat (matter) when associated with it and understand (Sat) the supreme Reality when in contact with it. The souls are infinite in number and finite in knowledge and capacity.

Human beings undergo and are subject to pleasure and pain, happiness and misery as a result of good and bad actions. The consequences of their acts may or may not be experienced fully in one's life time. So arises the necessity to their being born again and again till all such consequences are fully exhausted. The consequences of these acts cannot by themselves affect the door of the actions as they are material and unintelligent. So (contd; in page 3)

சாஷ்டி வழங்குதல் மலிவாக ஏதும் மலிவாக சாஷ்டி வழங்குதல் யாருடைய குறைந்த நிதிக்கு ஏற்ற நன்மைகள் யாருடைய நற்பலம் செய்தி மலிவாக மேலவையாருடைய விவரம் அறியுங்கள்.

Printed and published by the Proprietors, the Saiva Paripalana Sabha, Jaffna, at their Saiva Prakasa Press 450, K. K. S. Road, Vannarponnai, Jaffna. (Telephone: No. 22336) on Friday, 3, 10-6-83 Editor in Chief: R. N. Sivapirakasam

Handwritten signatures and a circular stamp with the number 15. The stamp contains the text 'SIVA' and '15'.